

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er jo rigtigt, som der står i begyndelsen af bemærkningerne til dette lovforslag, at lønnen til provster og præster som hovedregel finansieres sådan, at 60 pct. af udgiften betales af Folkekirkens Fællesfond, mens 40 pct. betales af staten. Som jeg pointerede i forrige uge, da vi behandlede den nye økonomilov for folkekirken, L 27, så ønsker SF en anden økonomisk struktur for forholdet mellem kirke og stat i Danmark. Ikke mindst for folkekirkens skyld bør staten finansiere restaureringer og vedligehold af bevarelsesværdige kirkebygninger i stedet for at finansiere kirkens forkyndere, som passende kunne aflønnes over kirkeskatten.

Men med hensyn til det her forslag, så støtter SF hensigten, som er gennemsigthed i ansættelserne og en fortsat decentralisering af folkekirkens økonomi. Det er glædeligt, hvis forslaget kan føre til flere præsteansættelser, hvor der er behov, dog ikke på bekostning af det antal af præstestillinger, der finansieres fra centralt hold. Det er også en udmærket idé at indføre samme finansieringsform for de præstestillinger, der finansieres centralt.

Stort set alle høringsberettigede har støttet lovforslaget, og selv om Kirkeligt Samfund er bekymrede for overenskomstansatte præsters retssikkerhed i forbindelse med lokalt finansierede præstestillinger, vil jeg dog med et citat fra Dansk Kirketidendes redaktør Henrik Wigh-Poulsen udtrykke SF's støtte til forslaget. Han skrev:

Lad os være på vagt, men give det en chance. Og husk, at der indtil nu har været rigeligt med mulighed for både at råbe op og sige til og fra.

Kl. 13.20

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Enhedslisten plejer jo ikke at blande sig i folkekirkens indre anliggender, blande sig i dette trossamfund, som af uransagelige grunde kaldes den danske folkekirke med deraf følgende privilegier. Faktisk kunne man jo ønske for tilhængerne af denne tro, at de fik en større grad af økonomisk uafhængighed, så de ikke var udsat for denne nidkærhed, som Folketinget viser sig at have af nærmest astronomiske dimensioner, hvad angår regulering af folkekirkens indre anliggender.

Men når det er sagt, skal det dog tilføjes, at det forslag, vi behandler her, i det mindste indeholder et par positive elementer. For det første er det jo rigtigt, at forslaget i sig selv decentrali-

serer nogle forhold omkring menighedsrådene, sådan at der faktisk bliver en lille grad af større selvstændighed, og sådan at man nu vil sikre, at overenskomstansatte præster får de samme retssikkerhedsmæssige forhold som de tjenstemandsansatte. Så der er positive elementer, men Enhedslisten vil dog fastholde et godt og sundt og fornuftigt princip om ikke at blande sig i folkekirkens indre anliggender.

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den meget brede opbakning, der er til dette forslag. Jeg har oplevet en helt enstemmig opbakning til spørgsmålet om, at overenskomstansatte præster også skal underlægges regler om gejstlige læresager, ikke for at genere dem, men for at sikre dem og sikre deres rettigheder på lige fod med de rettigheder, andre præster har.

Jeg fornemmer også meget bred opbakning til, at den særlige finansieringsform for særpræstestillinger nu afskaffes, sådan at finansieringen af alle præster bliver med 60 pct. af fællesfonden og 40 pct. af staten.

Jeg fornemmer også enstemmig opbakning til, at menighedsrådene lokalt kan finansiere ekstra præster. Her kom fru Karen J. Klint dog med et lille ønske om, at der kunne blive lidt mere frihed for menighedsrådene, og at de kunne få lov at forsøge sig med åremålsansatte præster. Til det vil jeg gerne sige, at hvis fru Karen J. Klint havde sagt det samme ved førstebehandlingen af et tilsvarende forslag i foråret, tror jeg, det var blevet vedtaget. Men der var der lidt uklarhed om den brede opbakning – også i Præsteforeningen, sådan som jeg opfattede det.

Der er jo ingen tvivl om, hvad jeg mente – det kan man se af det forslag, jeg fremsatte dengang – men når jeg alligevel vil anbefale, at vi uændret vedtager det forslag, der nu ligger, skyldes det, at det ubestrideligt har bredere opbakning end det, der lå i foråret. Og det er en stor værdi i sig selv, at der er bred opbakning til tingene i folkekirken.

Det er jo også det, der må være en trøst for hr. Jørgen Arbo-Bæhr, som var den mest kritiske af ordførerne. Jeg forstod, at han i virkeligheden så forslaget som en lille forbedring, men en forbedring af en efter hans mening i øvrigt håbløs ordning. Jeg ser ikke på motiverne, og det tror jeg heller ikke Vorherre gør, så hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr stemmer for, vil jeg være glad for det, når alle andre også stemmer for.